

vilde jeg ubetinget have stemt for Ændringsforslaget, men en saadan have de jo ikke, det er Administrationen og Finansministeren, der skulle bestemme, om Statskassen vil give Laan, og den højtærede Finansminister vil søge at forhindre, at der finder Misbrug Sted. Men vi maa ogsaa erindre, at Formaalet med denne Lov er ikke alene dette at sætte disse Folk i Stand til at komme i Besiddelse af disse Jordlodder, men tillige dette at bidrage til at faa de store Ejendomme udstykkede, og dette mener jeg har samme Betydning, har ligesidet Betydning med det første. Jeg mener, det vilde være en Lykke for vort Samfund, om vi kunde faa flere og flere af de store uproduktive Ejendomme udstykkede til mindre Jordbrug, hvor Folk med Kræfter og Lyst til at tage fat kunne komme til at tage fat, og det er væsentlig det, der maa være Grundlaget for det foreliggende Forslag, og ved Siden heraf kommer saa dette, at som Hjælp dertil skal Statskassen have Forpligtelse til at give sit Bidrag ved billige Laan, saa at disse Folk kunne komme i Besiddelse af disse fra de store Ejendomme udstykkede Parceller.

Jeg kan derfor ikke anbefale at stemme for det foreliggende Ændringsforslag, ihvorvel jeg maa indrømme, at en Del af de Tanker, som den ærede Forslagsstiller har udtalt, i høj Grad tiltaler mig, ligesom jeg mener, at der er saa mange andre Hensyn, som man ved Siden af maa tage, saa at man ikke kan komme lige i sidste Øjeblik, efter at vi have behandlet Sagen i mange Udvalgs møder, uden at denne Tanke har været fremme. Det ærede Medlem sagde nok, at det var, fordi de ikke havde faaet det Forslag vedtaget ved anden Behandling, at Ejendommen ikke maa overstige 10,000 Kr., men jeg finder virkelig ikke, at det kan være nogen virkelig Grund til saa at gribe til det Middel her. Thi det spiller dog ikke nogen overvættets stor Rolle; vil en Rigmand have en Ejendom til 12,000 Kr. for at bygge sig en Villa paa den — hvad han i øvrigt efter Lovens hele Indhold ikke kan —, kan han ogsaa godt være tjent med en Ejendom til 10,000 Kr. Det kan, mener jeg, ikke berettigede til at forlange, at en saadan Indskrænkning, hvorom der her er Tale, skal finde Sted.

Jeg kan derfor ikke paa det nuværende Tidspunkt — og vi faa vel ikke Lejlighed til senere at beskæftige os med denne Sag — anbefale at stemme for Ændringsforslaget. Men hvis ikke de ærede

Medlemmer finde sig foranledigede til at tage Ændringen tilbage, vil jeg anbefale, at vi stemme imod den, idet jeg udtaler Ønsket om, at det i Fremtiden maa vise sig, at denne Lov kan være til nogen Nytte. Jeg har aldrig ment, at det var en Lov, der havde en overordentlig stor Betydning; det er jo heller ingen stor Sum, der stilles til Raadighed fra Statslaanefonden, og jeg er heller ikke sikker paa, at der vil blive saa megen Rift om disse Laan. Det er jo et ganske betydeligt Apparat, der skal sættes i Gang, for at en saadan Udstykningsforening kan komme til at virke. Men jeg billiger Tanken i Lovforslaget, og jeg ønsker særlig, at den Tanke, at vi skulle bidrage til at faa udstykket de store uproduktive Ejendomme, maa vinde Fremgang, saa at vi kunne faa flere og flere selvstændige Jordbrug, Jordbrug, der ere noget større end Husmandsbrug og altsaa nærme sig noget til Gaardmandsbrug. Og skulde der ogsaa indtræffe enkelte Tilfælde, hvor en Mand, som ikke kunde have noget berettiget Krav paa at faa disse Laan, kom i Besiddelse af dem, ja, saa er det noget, som ogsaa kan indtræffe i adskillige andre Tilfælde, og det kan man se bort fra. Jeg tror nu ikke, at det, selv om Ændringsforslaget vedtages, vil faa nogen større praktisk Betydning.

Poul Christensen: Jeg glæder mig til en vis Grad over den Modtagelse, dette Ændringsforslag har faaet, idet det, efter at jeg har hørt de forskellige Talere, særligt den højtærede Minister, forekommer mig, at man fra alle Sider er enig om Tanken i dette Ændringsforslag. Men for at finde en Vej ud og blive fri for at stemme for det gælder det jo om at vælte Skylden fra sig og navnlig om at kunne kaste Skylden over paa os Ændringsforslagsstillere, og man siger derfor, at vi ikke ere komne tidsnok. Det var jo denne Indvending, man rettede mod mig, og det er jo den væsentligste Indvending, der er rejst. Men dertil vil jeg sige, at der var jo den Udvej at vise Forslaget tilbage til Udvalget igen og der drøfte denne Ændring, og jeg tror, at Sagen vilde være vel tjent dermed. Den højtærede Minister smiler, og jeg nærer derfor det Haab, at han er noget velvillig stemt overfor vor Ændring. Der er, som sagt, rejst den Indvending mod os, at vi ikke ere komne tidsnok med vort Forslag. Jeg husker ikke Dagen, men det var enten Torsdag eller Fredag, at vi havde et Udvalgs møde, hvor vi drøftede forskellige Ting, og da gjorde